

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-325
(mr. E.C. Ruinaard, voorzitter, mr. dr. K. Engel, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, leden en
mr. S. Rutten, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 29 maart 2019
Ingediend door : Consument
Tegen : Klaverblad Schadeverzekeringsmaatschappij N.V., gevestigd te Zoetermeer, verder te noemen 'Verzekeraar', die de uitvoering van de rechtsbijstandsverzekering heeft uitbesteed aan Klaverblad Rechtsbijstand Stichting, eveneens gevestigd te Zoetermeer, verder te noemen Uitvoerder
Datum uitspraak : 15 april 2020
Aard uitspraak : Niet-bindend advies
Uitkomst : Vordering gedeeltelijk toegewezen

Samenvatting

Rechtsbijstandsverzekering. De Commissie komt in deze zaak tot het oordeel dat Uitvoerder jegens Consument aansprakelijk is, omdat hij tekort is geschoten in de uitvoering van de rechtsbijstand en Consument daardoor schade heeft geleden. Uitvoerder had op enig moment aan Consument de geschillenregeling moeten aanbieden. Partijen hadden namelijk een meningsverschil over de haalbaarheid van het door Consument aangemelde geschil. Hierbij is van belang dat de andere verweren van Uitvoerder (er is geen juridisch probleem, subsidiair de gebeurtenis die leidde tot het probleem vond plaats vóór de ingangsdatum van de verzekering) geen doel treffen. De Commissie diende vervolgens de vraag beantwoorden of Consument schade heeft geleden en dus welk advies in het kader van de geschillenregeling zou zijn gegeven. Van schade kan alleen sprake zijn als een onpartijdige advocaat tot de conclusie was gekomen dat er wel een redelijke kans op succes was geweest. Want alleen in die situatie had Uitvoerder de zaak uitbesteed en waren de kosten die Consument nu zelf heeft gemaakt voor rekening van Uitvoerder gekomen. De Commissie schat, gelet op de gevoerde correspondentie en wat partijen inhoudelijk hebben gesteld, de kans dat de in het kader van de geschillenregeling geraadpleegde externe advocaat zou hebben geconcludeerd tot een redelijke kans van slagen op 50%. Dit betekent dat de vordering van Consument voor 50% van het totale schadebedrag van € 3.600,00 zal worden toegewezen, dus voor een bedrag van € 1.800,00.

I. Procesverloop

I.1 De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om de volgende stukken: 1) het klachtformulier van Consument, 2) het verweerschrift van Uitvoerder, 3) de repliek van Consument, 4) de dupliek van Uitvoerder, 5) de nadere reactie van Uitvoerder en 6) de laatste reactie van Consument.

- 1.2 Consument heeft gekozen voor een niet-bindende uitspraak. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.
- 1.3 In deze zaak heeft op 16 december 2019 een telefonische zitting plaatsgevonden met een enkelvoudige Commissie. Vanwege ziekte aan de zijde van Consument heeft alleen Uitvoerder aan deze telefonische zitting deelgenomen. Consument heeft hiermee ingestemd. Naar aanleiding van de telefonische zitting is de Commissie uitgebreid naar een meervoudige Commissie. Partijen zijn hierover ingelicht.

2. Het geschil tussen partijen

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Consument heeft sinds 14 augustus 2014 een rechtsbijstandsverzekering bij Verzekeraar. De uitvoering van deze verzekering is uitbesteed aan Uitvoerder. Op de verzekering zijn de voorwaarden RBI6 (hierna: 'de Voorwaarden') van toepassing. Daarin is – voor zover relevant – het volgende bepaald, in de rubriek Algemeen:

“Artikel 2 Wat is verzekerd?

(...)

6. Een juridisch probleem ontstaat door een gebeurtenis. Een juridisch probleem is niet verzekerd als de gebeurtenis voor de ingangsdatum van de verzekering heeft plaatsgevonden (...)

Artikel 5 Kans van slagen

De Stichting geeft u alleen rechtshulp als zij vindt dat er een redelijke kans is op succes. Anders legt de Stichting dat aan u uit. Daarna hoeft zij geen rechtshulp meer te geven. Bent u het hier niet mee eens, dan kunt u uw zaak laten beoordelen door een onpartijdige advocaat. U moet zich dan houden aan de regels in artikel 9.

Artikel 9 Geschillenregeling

1. In twee gevallen kunt u uw zaak op kosten van de Stichting laten beoordelen door een advocaat.

a. U vindt dat er wel een redelijke kans op succes is en de Stichting vindt van niet.

b. U bent het niet eens met de juridische aanpak van de Stichting.

(...)”

- 2.2 In de module Wonen – één van de modules van de verzekering – is de volgende bepaling opgenomen:

“Artikel 22 Wat is verzekerd op de module Wonen?

1. (...)

2. Wij verzekeren u voor rechtshulp bij juridische problemen over:

- Het huis waarin u woont of gaat wonen met de grond die daarbij hoort;
- Uw vakantiehuis of tweede huis met de grond die daarbij hoort.

(...)"

2.3 Het begrip gebeurtenis is in de voorwaarden als volgt gedefinieerd:

“Een gebeurtenis is een voorval waardoor voor u een juridisch probleem ontstaat. Voorvallen die met elkaar verband houden, gelden als één gebeurtenis. Als datum voor deze gebeurtenis houden wij dan de datum van het eerste voorval aan.”

2.4 Op 7 augustus 2018 heeft Consument melding gemaakt van een geschil met de provincie [naam provincie] met de volgende toedracht. In 2013 had de provincie aan de coöperatie [naam coöperatie] een omgevingsvergunning (hierna: de vergunning 2013) verleend voor een grootschalige mestvergister in [naam gemeente]. De recreatiewoning van Consument ligt in de nabijheid van die nog te bouwen mestvergister. Consument heeft toen geen bezwaar gemaakt tegen de verlening van de vergunning 2013 en zij is onherroepelijk geworden. Op 1 maart 2017 heeft de provincie aan [naam coöperatie] een vergunning verleend voor het veranderen van de mestvergister (hierna: de vergunning 2017). Met de vergunning 2017 kan aan de – nog niet gerealiseerde – mestvergister een milieuneutrale wijziging worden doorgevoerd. Consument heeft tegen de vergunning 2017 bezwaar gemaakt en na afwijzing daarvan heeft zij de vergunning 2017 tevergeefs bij de rechtbank aangevochten. Vervolgens heeft Consument Uitvoerder verzocht de advocaatkosten te vergoeden voor een hoger beroepsprocedure bij de Raad van State. Uitvoerder heeft het verzoek afgewezen per e-mail van 22 oktober 2018. Als grond voor de afwijzing heeft Uitvoerder aangevoerd dat geen sprake was van een juridisch probleem en dat geen redelijke kans op succes bestond.

2.5 Vervolgens hebben partijen gecorrespondeerd over de weigering van de rechtsbijstand.

2.6 Na tussenkomst van de advocaat van Consument heeft Uitvoerder per e-mail van 13 december 2018 een toelichting gegeven op de eerder ingenomen standpunten. Op dat moment heeft Uitvoerder zich ook op het standpunt gesteld dat het probleem is ontstaan vóór de ingangsdatum van de verzekering.

2.7 Consument heeft bij monde van haar advocaat opnieuw bezwaar gemaakt. Naar aanleiding daarvan heeft Uitvoerder bij brief van 31 december 2018 een definitief standpunt ingenomen. Omdat partijen niet tot een vergelijk zijn gekomen, heeft Consument op 29 maart 2019 een klacht ingediend bij Kifid.

- 2.8 Tijdens de procedure bij Kifid heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een uitspraak gedaan op het hoger beroep van Consument. Consument is in het ongelijk gesteld.

De klacht en vordering van Consument

- 2.9 Consument klaagt dat Uitvoerder ten onrechte heeft geweigerd rechtsbijstand te verlenen voor het geschil dat Consument heeft gehad met de provincie [naam provincie] en vordert een schadevergoeding van € 3.600,00. Consument voert daartoe, zakelijk weergegeven, het volgende aan.

Juridisch probleem

- 2.10 Ten onrechte legt Uitvoerder het begrip juridisch probleem in de Voorwaarden zo uit dat sprake moet zijn van omgevingsrechtelijke zaken die nadelige gevolgen hebben voor de recreatiewoning van de verzekerde. Uitvoerder stelt voorts ten onrechte dat dit bij Consument niet het geval is.
- 2.11 Uitvoerder vernauwt hiermee het begrip ‘juridisch probleem’ uit de Voorwaarden tot “nadelige milieugevolgen”. Uitvoerder miskent hiermee dat vergoeding gevraagd wordt voor een hoger beroepszaak waarin ook aan de orde komen het vertrouwensbeginsel en het door de overheid met vereiste zorgvuldigheid voorbereiden en nemen van een besluit, als ook het verbod van reformatio in peius. Dit is het beginsel dat een burger door het instellen van bezwaar of beroep er niet slechter mag komen voor te staan dan het geval was voordat hij aan de procedure begon.
- 2.12 Bovendien neemt Uitvoerder ten onrechte aan dat er geen kenbare nadelige gevolgen voor de recreatiewoning zullen zijn door de milieuneutrale wijziging in 2017. Die gevolgen zijn er wel degelijk. Consument is belanghebbende en ondervindt gevolgen van merkbare betekenis. De toename van de stikstofneerslag blijkt uit het luchtrapport uit 2017 van een door [naam coöperatie] geraadpleegde deskundige, er gelden nieuwe geurvoorschriften waarbij sprake is geweest van een onzorgvuldig onderzoek. Volgens jurisprudentie moet worden gekeken naar gevolgen van de co-vergistingsinstallatie in zijn geheel, niet alleen naar de gevolgen van een milieuneutrale wijziging. Consument heeft Uitvoerder daarop gewezen. Uitvoerder luistert niet naar de uitleg van Consument en baseert haar mening op de uitspraak van de rechtbank, de uitspraak waartegen Consument juist beroep wil instellen.

Geen redelijke kans op succes

- 2.13 Uitvoerder meent dat geen redelijke kans op succes bestaat omdat de wijziging geen nadelige milieugevolgen heeft. Dit mist weer de kern van de juridische problemen die in hoger beroep moeten worden behandeld. Uitvoerder besteedt geen aandacht aan de gronden van het hoger beroep of de kans van slagen daarvan.

Consument heeft gevraagd de kans van slagen te laten beoordelen door een onafhankelijke partij. Uitvoerder gaat daarop niet in, ondanks dat in artikel 5 van de Voorwaarden in een geschillenregeling is voorzien.

Ontstaansmoment voor ingangsdatum verzekering

2.14 Uitvoerder wijst als eerste gebeurtenis de oude omgevingsvergunning uit 2013 aan.

Uitvoerder is van mening dat Consument de geurnorm uit deze vergunning aanvalt. Dit is niet het geval en dit kan ook niet, omdat deze vergunning onherroepelijk is. Het juridisch probleem dat Consument wenst op te lossen is alleen gelegen in de vergunning uit 2017.

Het verweer van verzekeraar

2.15 Uitvoerder heeft laten weten het in de interne klachtprocedure ingenomen standpunt te handhaven. Uitvoerder verzoekt de Commissie de klacht ongegrond te verklaren en voert daartoe, zakelijk weergegeven, het volgende aan.

Geen juridisch probleem

2.16 De verzekering biedt dekking voor een juridisch probleem. Consument heeft echter geen juridisch probleem. Consument ondervindt geen nadeel van de omgevingsvergunning voor de milieuneutrale wijziging uit 2017. De omgevingsvergunning stelt niet minder strenge milieueisen. Het lijkt erop dat de milieuneutrale vergunning ziet op wijzigingen aan de installatie die minder nadelige gevolgen hebben voor de omgeving, en dus voor de recreatiewoning van Consument, dan de installatie zou hebben op basis van de vergunning uit 2013. Consument heeft dus geen probleem, laat staan een probleem van juridische aard.

2.17 Consument verzet zich niet tegen de milieuneutrale wijzigingen van 2017 op zichzelf. Zij verzet zich tegen het feit dat er geen strengere normen zijn opgelegd, terwijl dit volgens haar eigenlijk al in 2013, maar in ieder geval in 2017 had moeten gebeuren. De vergunning 2017 biedt geen aanknopingspunten om nog strengere normen af te dwingen. De normen zijn in 2013 overwogen en in 2016 onherroepelijk geworden. Destijds zijn niet (met succes) beroepsmogelijkheden aangewend en nu is er geen ruimte meer om de procedures ten aanzien van de vergunning uit 2013 over te doen. Dit brengt met zich dat geen sprake is van een juridisch probleem als bedoeld in de Voorwaarden.

Ontstaansmoment voor ingangsdatum verzekering

2.18 En als er al een juridisch probleem bestaat, wat Uitvoerder dus betwist, dan ziet dat op het verwijt dat het bevoegd gezag normen in stand houdt, terwijl die in strijd zijn met allerlei andere normen. Op grond van de Voorwaarden ontstaat een juridisch probleem door een gebeurtenis. De gebeurtenis die tot het (vermeende) juridische probleem leidt, is de omstandigheid dat het bevoegd gezag onvoldoende strenge normen op heeft gelegd. Deze gebeurtenis vindt haar oorsprong in verschillende voorvallen. Conform de voorwaarden wordt dan de datum van het eerste voorval aangehouden.

Voor Uitvoerder is dit het voorval waarbij de vergunning 2013 is verstrekt. De datum van deze gebeurtenis ligt voor de ingangsdatum van de verzekering en valt daarom niet onder de dekking.

Geen redelijke kans op succes

2.19 Uitvoerder heeft op basis van alle informatie in het dossier het standpunt ingenomen dat een redelijke kans op succes in hoger beroep ontbreekt. In dat geval bestaat geen recht op rechtshulp. Indien Consument het daar niet mee eens is, staat de geschillenregeling open, maar dit kan pas aan de orde komen als de overige afwijzingsgronden geen stand houden. Anders gezegd, pas als er dekking kan worden verleend, bestaat er recht op de geschillenregeling. Er dient derhalve eerst sprake te zijn van een juridisch probleem waarvoor rechtsbijstand is verzocht en het ontstaansmoment van het juridisch probleem moet in de looptijd van de verzekeringsovereenkomst liggen.

3. Beoordeling

3.1 De vraag die de Commissie moet beantwoorden is of Uitvoerder jegens Consument aansprakelijk is, omdat hij tekortgeschoten is in de uitvoering van de rechtsbijstand. De Commissie beantwoordt die vraag met 'ja' en zij licht dit hieronder toe.

Juridisch probleem

3.2 In artikel 22 lid 2 Voorwaarden staat dat recht op rechtsbijstand bestaat wanneer sprake is van een *juridisch probleem*. Partijen verschillen van mening over de vraag of Consument in dit geval een juridisch probleem heeft.

3.3 Voorop staat dat bij de uitleg van een schriftelijk contract telkens van beslissende betekenis zijn alle omstandigheden van het concrete geval, gewaardeerd naar hetgeen de maatstaven van redelijkheid en billijkheid meebrengen. Zie rechtsoverweging 3.6 van de volgende uitspraak van de Hoge Raad: HR 25 november 2016 (te vinden op www.rechtspraak.nl onder nummer ECLI:NL:HR:2016:2687). Voor polisvoorwaarden geldt verder dat, ervan uitgaande dat daarover niet is onderhandeld, de uitleg daarvan met name afhankelijk is van objectieve factoren zoals de bewoordingen waarin de desbetreffende bepaling is gesteld, gelezen in het licht van de polisvoorwaarden als geheel en van de in voorkomend geval bij de polisvoorwaarden behorende toelichting. Onder omstandigheden kunnen ook andere openbare bronnen bij de uitleg van standaardpolisvoorwaarden worden betrokken, mits deze voor een ieder toegankelijk zijn. Zie rechtsoverweging 3.7.5 van de volgende uitspraak van de Hoge Raad: HR 28 september 2018 (ECLI:NL:HR:2018:1800).

- 3.4 Daarbij geldt ook dat bij een consumentenovereenkomst, zoals de onderhavige verzekering, de bedingen voor de consument duidelijk en begrijpelijk moeten zijn opgesteld en dat bij twijfel over de betekenis van het beding de voor de consument meest gunstige uitleg voor gaat (artikel 6:238 lid 2 Burgerlijk Wetboek, de ‘contra proferentem-regel’).
- 3.5 De Commissie volgt Uitvoerder niet waar hij stelt dat pas sprake is van een juridisch probleem als sprake is van nadelige milieugevolgen voor de recreatiewoning door de milieu-neutrale wijziging. Door het begrip juridisch probleem op deze wijze uit te leggen, legt Uitvoerder al een inhoudelijke toets aan terwijl dit door de rechter in hoger beroep juist nog moest gebeuren. Hiermee legt Uitvoerder het begrip juridisch probleem te strikt uit. Daarbij neemt de Commissie in aanmerking dat het begrip juridisch probleem niet nader is uitgewerkt in de Voorwaarden. Als Uitvoerder een striktere uitleg van het begrip juridisch probleem voor ogen had, had hij dit in de Voorwaarden moeten bepalen. In de Voorwaarden wordt het begrip ‘juridisch probleem’ niet nader omschreven. Er wordt volstaan met de uitleg dat een juridisch probleem ontstaat door een gebeurtenis.

Lezing Consument is redelijk

- 3.6 De Commissie is van mening dat de lezing die Consument heeft bij het begrip ‘juridisch probleem’ een redelijke lezing is. Op grond van de contra proferentem-regel volgt de Commissie dan ook de lezing van Consument. Consument heeft voldoende aangetoond dat sprake is geweest van een juridisch probleem omdat Consument in hoger beroep de uitspraak van de rechtbank over de vergunning 2017 wilde aanvechten. Daarbij komt dat Consument voldoende heeft aangetoond dat in hoger beroep naast de milieugevolgen onder meer aan de orde zouden komen het vertrouwensbeginsel en het door de overheid met vereiste zorgvuldigheid voorbereiden en nemen van een besluit.

Ontstaansmoment na ingangsdatum verzekering

- 3.7 In dit kader stelt Uitvoerder dat als gebeurtenis moet worden aangemerkt, de omstandigheid dat het bevoegd gezag onvoldoende strenge normen heeft opgelegd. Deze gebeurtenis vindt volgens Uitvoerder haar oorsprong in verschillende voorvallen. Uitvoerder wijst als eerste voorval aan de vergunning 2013. Gelet hierop bestaat er volgens Uitvoerder geen recht op rechtsbijstand; het ontstaansmoment ligt vóór ingangsdatum van de verzekering.
- 3.8 De Commissie is van oordeel dat het verweer van Uitvoerder dat geen dekking bestaat omdat sprake is van een gebeurtenis die voor de ingangsdatum ligt, niet opgaat. De verzekering is ingegaan op 14 augustus 2014. Er is op 1 maart 2017 een aangepaste omgevingsvergunning verleend. Dit is dus een vergunning die afwijkt van de vergunning 2013. De vergunning 2017 is een nieuw besluit van het college van gedeputeerde staten van [naam provincie] waartegen (nieuwe) rechtsmiddelen openstaan. De aangepaste vergunning 2017 is een gebeurtenis waaruit voor Consument een juridisch probleem is ontstaan.

De Commissie is van oordeel dat de samenhang tussen de voorvallen waarop Uitvoerder wijst, hierdoor niet meer aanwezig is. Van belang vindt de Commissie dat uit de Voorwaarden niet duidelijk blijkt wanneer voorvallen wel en wanneer voorvallen niet (meer) met elkaar samenhangen. In het licht van de Richtlijn 93/13/EEG betreffende oneerlijke bedingen en ook de daarop gebaseerde contra proferentem-regel had het op de weg van Uitvoerder gelegen om over de mate van samenhang bij verschillende voorvallen, waaruit dan vervolgens de gebeurtenis bestaat, (in ieder geval in de Voorwaarden) meer duidelijkheid te geven. De Commissie volgt Uitvoerder niet in haar stelling dat eerst gekeken moet worden of Consument naar de inhoud van de procedure iets probeert te bereiken wat in 2013 had moeten worden gedaan. Consument heeft naar het oordeel van de Commissie voldoende aannemelijk gemaakt dat haar bezwaren specifiek zagen op de wijzigingen die uit de vergunning 2017 voortvloeien. Bijvoorbeeld het toenemen van de lokale stikstofneerslag onder vergunning 2017, het feit dat het huis en de grond vanaf 2017 binnen de levensbedreigende-risico- en gezondheidsschade-afstanden vallen omdat de CO₂-opslag verdriedubbelt onder de vergunning 2017, het toenemen van de geuroverlast onder de vergunning 2017 en het schenden van het zorgvuldigheidsbeginsel bij de vergunning 2017. Daar komt bij dat Uitvoerder dit standpunt over het ontstaansmoment pas heeft ingenomen op 13 december 2018, nadat Uitvoerder naar het oordeel van de Commissie al op de geschillenregeling had moeten wijzen.

Redelijke kans van slagen?

3.9 Op grond van artikel 5 van de Voorwaarden hoeft Uitvoerder alleen rechtsbijstand te verlenen als sprake is van een redelijke kans op succes. Als Uitvoerder van mening is dat van zo'n kans geen sprake is, komt de verzekerde (Consument in deze zaak) een beroep toe op de in artikel 9 van de Voorwaarden omschreven geschillenregeling, waarin de verzekerde een externe advocaat om een second opinion kan vragen. In de onderhavige zaak staat vast dat Uitvoerder zich van begin af aan jegens Consument op het standpunt heeft gesteld dat van een redelijke kans op succes geen sprake is, maar niet aan Consument heeft aangeboden gebruik te maken van de geschillenregeling. Uitvoerder had dit laatste echter wel moeten doen, nu is komen vast te staan dat de hiervoor besproken verweren van Uitvoerder (er is geen juridisch probleem, subsidiair de gebeurtenis die leidde tot het probleem vond plaats vóór de ingangsdatum van de verzekering) geen doel treffen. Nu Uitvoerder de geschillenregeling niet heeft aangeboden aan Consument terwijl zij dat wel had moeten doen, is Uitvoerder toerekenbaar tekortschoten in de nakoming van zijn verplichting uit de verzekering.

Schade Consument

- 3.10 Uit het voorgaande volgt dat de klacht van Consument slaagt. De vraag die vervolgens aan de orde is, is of Consument schade heeft geleden. Voor de vaststelling van de schade moet een vergelijking worden gemaakt tussen de situatie waarin Consument zich nu bevindt, en de situatie waarin zij zich zou hebben bevonden zonder de fout van Uitvoerder. Van schade kan alleen sprake zijn als een onpartijdige advocaat tot de conclusie was gekomen dat er wel een redelijke kans op succes was geweest. Want alleen in die situatie had Uitvoerder de zaak uitbesteed en waren de kosten die Consument nu zelf heeft gemaakt voor rekening van Uitvoerder gekomen.
- 3.11 De werkelijke situatie waarin Consument zich nu bevindt laat zich eenvoudig vaststellen: Consument heeft kosten moeten maken voor het inschakelen van een externe advocaat, te weten € 3.600,00. Welk advies in het kader van de geschillenregeling zou zijn gegeven is niet eenvoudig vast te stellen. Vast staat wel dat Consument door de fout van Uitvoerder de kans op een positieve uitkomst is ontnomen. Als de ontnomen kans op succes een reële, dat wil zeggen niet zeer kleine, kans is, moet de Commissie de schade begroten door te beoordelen hoe in het kader van de geschillenregeling zou zijn geadviseerd, althans zij moet het toewijsbare bedrag aan schadevergoeding schatten aan de hand van de goede en kwade kansen die Consument in het kader van de geschillenregeling zou hebben gehad. Deze wijze van begroting van de schade heeft de Hoge Raad aanvaard. Zie HR 21 december 2012, ECLI:NL:HR:2012:BX7491.
- 3.12 Bij de bepaling van de ontnomen kans moet worden vooropgesteld dat het enkele feit dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State uiteindelijk in het nadeel van Consument heeft geoordeeld, niet betekent dat ook vaststaat dat de advocaat die zou zijn aangezocht in het kader van de geschillenregeling zou hebben geoordeeld dat er geen redelijke kans op succes is. Of de geschillenregeling voor Consument positief zou zijn uitgevallen, moet worden getoetst op basis van de feiten en omstandigheden op het moment waarop de geschillenregeling zou zijn toegepast. De Commissie schat, gelet op de gevoerde correspondentie en wat partijen inhoudelijk hebben gesteld, de kans dat de in het kader van de geschillenregeling geraadpleegde onafhankelijke advocaat zou hebben geconcludeerd tot een redelijke kans van slagen op 50%. Dit betekent dat de vordering van Consument voor 50% van het totale schadebedrag van € 3.600,00 zal worden toegewezen, dus voor een bedrag van € 1.800,00.

4. Beslissing

De Commissie beslist dat Uitvoerder binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consument vergoedt een bedrag van € 1.800,00.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Als u vindt dat er kennelijke verschrijvingen in de uitspraak staan, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten dan kunt u binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak een verzoek indienen tot herstel van deze vergissing. Voor meer informatie verwijzen wij u naar artikel 40 van het Reglement. Zie hiervoor www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.